

አንድ

ጥንት ድሮ ድሮ በተራራማዋ የ«አስጊ» መንገር . . .
«ጸደይን በምትፈልግበት ጊዜ እድል ከንተ ጽ ይሁን፤ ሃቲቤይ»
«አንድ ጸደይ አግኝተህ ማን ያውቃል ይህ የድርቅ ወራት ያልፍ ይሆናል።»
«የተቻለኝን ሁሉ አደር ጸሁ ወገኖቼ»
«ጭራቄ «ተንጉ»ን ግን ተጠንቀቅ»

ሁለት

ሃቲቤይ በገዛ ላይ ሳለ አንዳንድ ጥሩ ባደሞችን ተዋወቀ።
«ጤና ይሰጥልኝ የበረደው ልጅ እባላለሁ። አይስክሬም ይኖርሃልን?»
«አሁ... የእኔ ስም ደግሞ ደራት ደሮ እባላለሁ። ወደ ደሮዎች ቁንጅና ውድድር
እየሂድኩ ነው። የያዘኩትን መስታወት ወደዳችሁት?»
«እኔ ደግሞ ቀበሮ እባላለሁ። ጸደይ የት እንዳለ ስለማውቅ አትጨነቁ ለእኔ ተዉት»

ሶስት

ጭራቄ «ተንጉ» በድንገት ዘለ- መጣ።
« እናንተ ምንድነው በእኔ ተራራ ላይ የምትሰሩት? »
« ጸደይን እየፈለግን ነው »
« እኔ... ጥሩ። የአስማት ማርገብገቢያዬን እንዲሁም ልዩ የከበሮ መምቻዬን
ማን እንደወሰደ ከወቃችሁ እፈቅድላችኋለሁ።»
«ጥሩ። እንስማማለን»
« ግን አስታውሱ ይህ የእኔ ተራራ ነው »

አራት

ወዲወጉ የመብረቁን አምላክ በመንገዳቸው አገኙት።
««ተንጉ» ከበሮዬን ስርቆብኛል ግን መምቻው እኔ ጋ ነው ያለው ስለዚህ ዝናብ እና
በረዶ ማዘኑም ሆነ ሌላ ነገር ማድረግ አይችልም»
« አሃ፡ ሰከ ሰዚህ ነው ዝናብ ለረጅም ጊዜ ያልዘነበው»
« «ተንጉ» ዋሻ እንሂድና የመብረቁ አምላክን ከበሮ ለማምጣት እንሞክር።»

አምስት

«ተንጉ» ዋሻ እንደደረሱ አምስቱ ባደኛሞች በ «ተንጉ» ወጥመድ ተያዙ።
« አሃሃሃ በመጨረሻ የሰማያት ሀይል በእጅ ገባ » ብለው «ተንጉ» አገሩ።
ከበሮውንም በጎይል ደለቀው። 3 3 3...! ደራት ደሮ በድንጋጤ መስታወቷን ቀጥ
አርጋ ያዘኙው። መብረቁም በመስታወቱ ላይ ተንጸባርቆ «ተንጉ»ን ወደ ድንጋይነት
ሰወጠው።
« እስይ! አሁን እባክህ የመብረቁ አምላክ ዝናብ እንዲዘነብ አድርግ? ግን «ተንጉ»ን
ምን እናድርገው? »
« አስጊ ተራራ ላይ እናስቀምጠው። »
እናም በዚህ መልኩ ነገር የአስጊው ተንጉ ወደ ድንጋይነት የተሰወጠው።